

Prvopričesnici, krizmanici, katekumeni

Katekumenat je izvrstan pokazatelj životnosti kršćanske zajednice, a ne nužno zlo koje bi se smjelo ili trebalo ubrzano provesti ili zaobići. U Đakovačkoj i Srijemskoj biskupiji katekumenat posvuda neka traje najmanje godinu dana. U to razdoblje ne ulazi vrijeme „pretkatekumenata“. Neka se poštuju sva tri stupnja katekumenata i neka budu obilježena s tri predviđena bogoslužna obreda.

Razdoblje katekumenata, tj. sustavne kateheze i vježbanja u kršćanskom životu, neka traje do početka korizme u sljedećoj liturgijskoj godini, a po potrebi i duže. Oni katekumeni za koje voditelj katekumenata utvrdi da su svojim raspoloženjem prikladni da sudjeluju u slavlju sakramenata u uskrсноj noći neka se odmah na početku korizme izaberu i neka im se obredno upiše ime u knjigu izabranika za sakramente kršćanske inicijacije. Biskup će nastojati osobno ili po svom delegatu predsjedati tom obredom i zato je potrebno prethodno ga pismeno o tome obavijestiti i pozvati.

Župnik je dužan voditi brigu da se tijekom korizme s izabranicima na treću, četvrtu i petu korizmenu nedjelju slave tri obreda „provjere“, a u prikladne dane kroz tjedan i dvije „predaje“ (vjeroispovijesti i molitve Gospodnje) predviđene Redom pristupa odraslih u kršćanstvo. Župnik može biskupa zbog teških zapreka pismeno zamoliti da pojedine katekumene oslobodi od jedne ili, u izvanrednim prilikama, od dviju provjera.

Izvori: iz „Ti si Krist za nas i za sve ljude“ izjave i odluke Druge biskupijske sinode đakovačke i

srijemske, Nadbiskupijski ordinarijat, Đakovo, 2008.

KRIZMANICI

425 Pastoral krizmanika. Iz gore rečenog proizlazi da u pastoralu krizmanika i krizmaničkih skupina središnje mjesto moraju imati euharistijsko liturgijsko slavlje te kateheza, koja u okviru katekumenalnog hoda integrira u crkvenu zajednicu te oduševljava i hrabri za suodgovornost u njezinu životu i poslanju. Tu se naziru i bitni elementi pastoralu krizmanika:

- a. produbljenje osobnog zajedništva s Kristom raspetim i uskrsnim kroz vjerničko poistovjećenje s njim i s njegovom ljestvicom vrednota i to kroz redovito sudjelovanje u slavlju euharistije, kroz molitvu te kroz kršćanski odgoj i katehezu koji snaže, potiču i ohrabruju za potpuno suobličenje njemu**
- b. upoznavanje i postupno osobno poistovjećenje sa zajednicom Crkve te s proročkim, kraljevskim i svećeničkim poslanjem u svijetu što ga je Crkva primila od Krista po izlivanju Duha Svetoga na blagdan Pedesetnice**
- c. mistagoško poniranje u primljena sakramentalna otajstva te darove Duha Svetoga, po čemu kršćanin postaje nerazdruživo sjeđinjen s Kristom i njegovim otajstvenim tijelom te njegovim svjedokom i dionikom trostrukog poslanja primljenog od Krista. To mistagoško poniranje uključuje i prepoznavanje vlastitih karizmi, primljenih po sakramentu potvrde za potrebe Crkve, te otkrivanje vlastite službe u Crkvi. Ta služba tako postaje odgovorom na Kristov poziv i ostvarenjem njegova poziva, za svijet, u krilu Crkve.**

426 Etape u pastoralu krizmanika. Sadržaji pastoralu krizmanika nameću i dvije bitne, međusobno povezane etape vezane uz, sakrament potvrde:

- a. etapa pripreme na slavlje sakramenta potvrde kroz produbljenje osobnog zajedništva s Kristom te kroz upoznavanje s proročkim, kraljevskim i svećeničkim poslanjem Crkve u svijetu**
- b. etapa mistagoškog produbljenja milosti primljene u sakramentima, otkrivanja vlastitih milosnih darova primljenih u sakramentu potvrde te ostvarenje konkretnoga Božjeg poziva i službe koju Bog povjerava pojedinom krizmaniku u zajednici Crkve.**

427 Dob primatelja sakramenta potvrde. Uzimajući u obzir cjelokupnu sinodsku raspravu i sve crkvene i društvene okolnosti u kojima žive, odrastaju i sazrijevaju djeca i mladi, različita po–stojeća iskustva koja postoje u našoj mjesnoj Crkvi i u drugim biskupijama na području naše Domovine i izvan nje, već ionako promijenjen redosljed primanja sakramenata kršćanske inicijacije (potvrde i euharistije) u Katoličkoj Crkvi latinskog obreda te svjesni praktičnih poteškoća koje će se pojaviti oso–bito u organiziranju župne kateheze za krizmanike, ali i drugih, ipak donosimo odluku da se sakrament potvrde ubuduće u načelu podjeljuje mladima u životnoj dobi od šesnaest do osamnaest godina, odnosno u srednjoj školi (poglavito na završetku drugog ili u trećem razredu srednje škole). Takva praksa već postoji u nekim župama Đakovačke i Srijemske biskupije, a tamo gdje još nije uvedena, neka svećenici pastoralnom razboritošću idu prema uvođenju takve prakse i ostvarenju ove odluke.

423 Trajanje i sadržaji župne kateheze krizmanika. Župna kateheza krizmaničke skupine neka u pravilu traje tri godine, od kojih će prve dvije biti pripravna etapa, a treća godina mistagoška etapa. Mistagoška etapa po svojoj se naravi nužno na–stavlja kroz redovito pastoralno djelovanje te katehezu mladih i odraslih. Pripravno i mistagoško razdoblje čine jednu nedjeljivu cjelinu u pastoralu krizmanika.

Važnost mistagogije poslije slavlja sakramenta potvrde, koja je u dosadašnjem pastoralu krizmanika bila zanemarena, te obnova katekumenalne dimenzije u pastoralu sakramenata kršćanske inicijacije, zahtijevaju da se kandidatima za krizmu već kod samog primanja u krizmaničku skupinu te tijekom čitava razdoblja pripreme naglašava da je mistagoška godina nedjeljiv i neizostavan dio krizmenog slavlja.

Uključivanje u krizmaničku skupinu zahtijeva redovito pohađanje školskog vjeronauka i župne kateheze te sudjelovanje u nedjeljnoj euharistiji. Ukoliko se netko udaljio od župne kateheze poslije prve pričesti, poželjno je da prije uključivanja u krizmaničku skupinu barem godinu dana redovito polazi župnu katehezu ili aktivno sudjeluje u radu neke druge župne skupine. Pripadnost krizmaničkoj skupini uključuje i redovito sudjelovanje na nedjeljnome euharistijskom slavlju.

430 Pastoralni rad s roditeljima i kumovima krizmanika. Župna kateheza djece i mladih, koji se pripremaju na sakramente kršćanske inicijacije, treba biti popraćena i intenzivnijom katehezom roditelja i obitelji te kumova. Katehetski sadržaji susreta s roditeljima krizmanika neka svakako obuhvate teme s područja bračne i obiteljske duhovnosti, eklezijalnost i važnost svjedočke dimenzije roditeljske službe, teme s područja obiteljskog odgoja

adolescenata i mladih, suodgovornost vjernika laika za život i poslanje Crkve, ulogu roditelja u pripravi na slavlje sakramenta potvrde i pripravu krizmanika na slavlje sakramenta potvrde kroz obiteljski vjerski život, narav obiteljskog slavlja vezanog uz sakrament potvrde i sl.

Roditelje i ostale članove obitelji te kumove valja poticati na redovit sakramentalni život, a posebno ih je potrebno oraspoložiti i po sakramentu pomirenja pripremiti na sudjelovanje u euharistijskom zajedništvu na krizmenom slavlju.

432 Kumovi. Crkva preporučuje da krizmanik za krizmanog kuma uzme svoga krsnog kuma, kako bi se i time bolje izrazila veza između dvaju sakramenata: krsta i potvrde. Neka prezbiteri, župni katehete i drugi suradnici u pastoralu sakramenta potvrde poučavaju krizmanike, roditelje i župnu zajednicu o razlozima takve smjernice te neka nastoje da se ona kad god je moguće i poštuju.

434 Dimenzije krizmenog slavlja u obitelji. Sekularizirani duh i svjetovni pristup sakramentalnim slavljima što ga susrećemo osobito kod vjerski i crkveno „rubnih“ obitelji, roditelja i kumova, te određena negativna iskustva s obiteljskim i izvanobiteljskim slavljima sakramenta potvrde, koja ponekad graniče s kontrasvjedočanstvom, zahtijevaju da se već od početka pripreve na sakrament potvrde kod krizmanika te njihovih roditelja i kumova razvija svijest o bitno eklezijalnoj dimenziji krizmenog slavlja te o svjedočkoj dimenziji svih onih koji u njemu sudjeluju. Potrebno ih je već izdaleka usmjeravati i odgajati za što je moguće veću jednostavnost, skromnost i doličnost u odijevanju i u obiteljskom slavlju. U tom će smislu veliku važnost imati i preventivno djelovanje te sugestije s obzirom na izbor kumova te s obzirom na eventualne darove. Ako kumovi uopće daju neki dar krizmanicima, tada ti darovi ne trebaju imati materijalnu vrijednost, nego simboličko značenje i vjersko obilježje, koje će odražavati da je u pitanju dar za krizmu. (To mogu biti Biblija, prikladna knjiga duhovnog sadržaja, križ, CD s duhovnim popijevkama i sl.) S obzirom na obiteljska slavlja, neka se izdaleka krizmanike i roditelje te kumove odgaja i potiče za jednostavnost obiteljskog slavlja te za dobrotvorne akcije umjesto skupih gozbi s brojnim gostima.

436 Mistagoško razdoblje. Krizmanička skupina nastavlja s redovitim susretima i poslije slavlja sakramenta potvrde još godinu dana. Ti su susreti mistagoškog karaktera. Sadržajno i metodološki usmjereni su na pounutrašnjenje i produbljenje pri mijene sakramentalne milosti, vlastite crkvenosti, na osobno poistovjećenje sa zajednicom Crkve i na prepoznavanje vlastitih karizmi, na otkrivanje Božjeg poziva te na

prihvaćanje konkretne službe u crkvenoj zajednici i u evangelizacijskom poslanju Crkve u društvu. Tek poslije mistagoške godine krizmanike će se moći potpuno prepustiti pojedinim skupinama mladih i odraslih vjernika u župi. Poželjno je da zajedničko mistagoško okupljanje u skupini krizmanika poslije slavlja sakramenta potvrde za pojedinog krizmanika bude zaključeno tek onda kad se aktivno uključi u jednu od župnih skupina te prihvati neku službu u crkvenoj zajednici.

Kad je pojedini krizmanik i prepoznao svoj poziv od Boga te odlučio prihvatiti konkretnu službu u poslanju Crkve, i dalje su mu potrebni pastoralno praćenje i potpora u vjernosti i u prihvaćanju odgovornosti, u teškoćama kršćanskog svjedočenja i u obavljanju vlastite službe. To se ostvaruje kroz redoviti pastoralni rad s mladima, sa studentima, s bračnim parovima i različitim skupinama odraslih vjernika.

137 U župi treba biti organizirana sustavna i redovita župna kateheza odraslih, djece i mladih. Župnom katehezom valja nastojati zahvatiti svu djecu školske dobi i sve srednjoškolce.

138 Tamo gdje postoje i dalje se mogu zadržati dobna okupljanja djece na župnu katehezu, osobito u sredinama s većim brojem djece. No, pojedine dobne katehetske skupine, ili barem dio katehizanata iste i približne životne dobi okupljenih zajedno, mogu prerasti i u tzv. „žive vjerničke krugove“ ili „interesne katehetske skupine“.

139 U župnu katehezu djece osnovnoškolske i mladih srednjoškolske dobi, bez obzira je li oblikovana prema modelu dobni ili tzv. „interesnih“ skupina, aktivno treba uključivati i roditelje te druge predstavnike župne zajednice.

Izvori: □ iz „Ti si Krist za nas i za sve ljude“ izjave i odluke Druge biskupijske sinode đakovačke i srijemske, Nadbiskupijski ordinarijat, Đakovo, 2008.

Koje uvjete mora ispunjavati kandidat za Potvrdu (Krizmu)

Sakramentom potvrde u Katoličkoj Crkvi zaključuje se primanje sakramenata kršćanske inicijacije i osoba postaje punoljetna i osposobljena za poziv apostolata. Po krštenju osoba je nanovo rođena, po euharistiji se hrani Kruhom koji život daje, a u potvrdi od Crkve dobiva pečat kršćanske zrelosti. Polaganjem ruku i mazanjem svetom krizmom krštenik prima istog

Duha kojeg su apostoli primili na dan Pedesetnice. Obilježeni tim pečatom «još su savršenije (potvrđenici) vezani uz Crkvu i tako su više obvezni da kao pravi Kristovi svjedoci riječju i djelom šire i brane vjeru» (II VATIKANSKI SABOR).□

Na Božji narod, u prvom redu na roditelje, župnika i krsne kumove spada da krštenike pripreme za primanje sakramenta potvrde. Roditelji će to učiniti ako u njima oblikuju i postupno povećavaju duh vjere. Poželjno je da krsni kum bude i kum kod potvrde. Slavljenje sakramenta potvrde treba biti prožeto duhom vjere kod potvrđenika i ostalih sudionika slavlja.□

Mora biti kršten u Katoličkoj Crkvi te da iz nje nije istupio i da je pristupio prvoj svetoj pričesti te da nije potvrđen. Ako je kršten izvan župe gdje će primiti potvrdu, kandidat treba donijeti potvrdu o krštenju i primljenoj prvoj pričesti.□

Potvrda da je pripravan (vjerski poučen) za primanje sakramenta. (Na području Hrvatske biskupske konferencije propisano je da se u redovitim slučajevima kandidati za sakrament potvrde pripremaju župnim vjeronaukom.)□

U redovitim slučajevima - kod nas - kandidati za primanje sakramenta potvrde su oni koji su u 8. razredu.□

Oni koji su kršteni u Crkvi koja uz sakrament krštenja podjeljuje i sakrament potvrde ne mogu po drugi put pristupiti primanju sakramenta potvrde (grkokatolici i pravoslavci...).

Potvrđenik treba imati kuma ili kumu.

(O uvjetima koje mora ispunjavati kum kod sakramenta Potvrde vidi u tekstu - ŠTO O POTVRDI GOVORI ZAKONIK KANONSKOGA PRAVA.)

Potrebno je dakle da se kandidat za primanje sakramenta potvrde prijavi svome mjesnom župniku. Ako kandidat nije kršten i pričesćen u župi svog boravka gdje namjerava primiti sakrament potvrde, potrebno je da donese potvrdu o primljenom sakramentu krštenja i potvrdu o primljenoj prvoj svetoj pričesti. U redovitim slučajevima kandidat treba pohađati vjeronauk prema praksi u njegovoj župi. Polaznici vjeronauka trebaju redovito prisustvovati vjeronaučnoj pouci te pokazati dostatno znanje gradiva koje se na satima vjeronauka obrađuje.

Što o potvrđi govori Katekizam Katoličke Crkve□

Sakramentom potvrde u Katoličkoj Crkvi zaključuje se primanje sakramenata kršćanske inicijacije i osoba postaje punoljetna i osposobljena za poziv apostolata. Po krštenju osoba je nanovo rođena, po euharistiji se hrani Kruhom koji život daje a u potvrđi od Crkve dobiva pečat kršćanske zrelosti. Polaganjem ruku i mazanjem svetom krizmom krštenik prima istog

Duha kojeg su apostoli primili na dan Pedesetnice. Obilježeni tim pečatom «još su savršeni (potvrđenici) vezani uz Crkvu i tako su više obvezni da kao pravi Kristovi svjedoci riječju i djelom šire i brane vjeru» (II VATIKANSKI SABOR).□

Na Božji narod, u prvom redu na roditelje, župnika i krsne kumove spada da krštenike pripreme za primanje sakramenta potvrde. Roditelji će to učiniti ako u njima oblikuju i postupno povećavaju duh vjere. Poželjno je da krsni kum bude i kum kod potvrde. Slavljenje sakramenta potvrde treba biti prožeto duhom vjere kod potvrđenika i ostalih sudionika slavlja.

Na Božji narod, u prvom redu na roditelje, župnika i krsne kumove spada da krštenike pripreme za primanje sakramenta potvrde. Roditelji će to učiniti ako u njima oblikuju i postupno povećavaju duh vjere. Poželjno je da krsni kum bude i kum kod potvrde. Slavljenje sakramenta potvrde treba biti prožeto duhom vjere kod potvrđenika i ostalih sudionika slavlja.

Katekizam Katoličke Crkve je službeni dokument koji je nastajao tijekom II. vatikanskog sabora a kojeg je odobrio, zapovijedio i potpisao Sveti Otac Ivan Pavao II. 11. listopada 1992. godine na tridesetu obljetnicu početka II. vatikanskog općeg sabora . U uvodu katekizmu koji je napisao sam sveti Otac između ostalog stoji□

»...Stoga od crkvenih pastira i vjernika tražim da prihvate ovaj Katekizam u duhu zajedništva te se marno njime služe u ispunjavanju svog poslanja navješćivati vjeru i pozivati na evanđeoski život...»□

Katekizam Katoličke Crkve je dakle obvezujući dokument Svete Stolice za cjelokupnu hijerarhiju Crkve kako za pastire tako i za vjernike.□

Njegovi naputci ne smiju se omalovažavati a pogotovo ne svojevrijedno tumačiti ili odbacivati. U nastavku su doneseni samo neki dijelovi iz Katekizma koji se odnose na potvrdu. Katekizam Katoličke Crkve u hrvatskom prijevodu izdala je Hrvatska Biskupska Konferencija 1994. i može se nabaviti u knjižarama vjerskih izdanja.

KATEKIZAM KATOLIČKE CRKVE O POTVRDI

698. – Pečat je simbol vrlo blizak simbolu pomazanja. Upravo je Krist onaj «kojega je Bog opečatio» (Iv 6,27); a u Njemu Otac i nas označuje svojim pečatom. Budući da označuje neizbrisivi učinak pomazanje Duha Svetoga u sakramentima krštenja, potvrde i reda, slika pečata u nekim se teološkim predajama upotrebljava da se izrazi neizbrisiv biljeg («karakter») utisnut tim trima sakramentima, koji se stoga ne mogu ponoviti.

1113. – Sav se liturgijski život Crkve kreće oko oko euharistijske žrtve i sakramenata. U Crkvi ima sedam sakramenata: Krst, Potvrda ili Krizma, Euharistija, Pokora, Bolesničko pomazanje, Sveti red, Ženidba...

1210. - Sakramente Novoga zakona ustanovio je Krist; ima ih sedam: Krst, Potvrda, Euharistija, Pokora, Bolesničko pomazanje, Sveti red i Ženidba. Sedam sakramenata tiču se svih razdoblja i važnih trenutaka života kršćanina: po njima vjerski život kršćana se rađa i raste, ozdravlja i prima poslanje. U tom pogledu postoji izvjesna sličnost između razvoja naravnoga i duhovnoga života.

1212. – Sakramentima kršćanske inicijacije, to jest krštenjem, potvrdom i euharistijom postavljaju se temelji cjelokupnoga kršćanskog života... Pošto su vjernici krštenjem rođeni na novi život, utvrđeni su u njemu po sakramentu potvrde i primaju u euharistiji kruh vječnog života. Tako po sakramentima kršćanske inicijacije primaju sve više i više bogatstva božanskog života i napreduju prema savršenstvu ljubavi.

1233. – Danas, dakle, u svim latinskim i istočnim obredima kršćanska inicijacija počinje ulaskom u katekumenat, a vrhunac dostiže u jedinstvenom slavlju triju sakramenata: krštenja, potvrde i euharistije. U crkvama istočnog obreda kršćanska inicijacija djece počinje krštenjem na koje se neposrdno nadovezuje potvrda i euharistija. U rimskom obredu inicijacija se nastavlja godinama kateheze da se dovrši potvrdom i euharistijom, vrhuncem kršćanske inicijacije.

1242. – U bogoslužju istočnih Crkvi pokrsno je pomazanje sakrament krizme (potvrde). U rimskoj liturgiji ono nagoviješta drugo pomazanje krizmom koje će izvršiti biskup. Sakrament potvrde na neki način «potvrđuje» i dovršuje krsno pomazanje.

1285. – «... Po sakramentu Potvrde krštenici se još savršenije vežu uz Crkvu, obdaruju se posebnom jakošću Duha Svetoga te su tako obavezniji kao pravi Kristovi svjedoci da riječju i djelom šire i brane vjeru».

1300. – U latinskom obredu «Potvrda se podjeljuje pomazanjem krizmenim uljem na čelo potvrđenika, koje se izvodi polaganjem ruke i riječima: «Primi pečat dara Duha Svetoga». U istočnim Crkvama, pomazanje svetim mirom biva poslije molitve epikleze na svim značajnijim dijelovima tijela: na čelu, očima, nosu, ušima, usnama, prsima, leđima, rukama i nogama, a svako pomazanje prate riječi: «Pečat dara Duha Svetoga».

1301. – Cjelov mira, kojim se sakramentalni obred završava, označuje i očituje crkveno zajedništvo s biskupom i sa svim vjernicima.

1302. – Iz samoga slavlja proizilazi da je učinak sakramenta potvrde puni izljev Duha Svetoga kao što je nekoć bio podijeljen apostolima na dan Pedesetnice.

**1303. – Prema tome, potvrda pridonosi rastu i produbljenu krsne milosti:□
- dublje nas ukorjenjuje u bžansko posinjenje, po kojem govorimo; «Aba,**

Oče»;□

- čvršće nas sjedinjuje s Kristom;□
- umnaža u nama darove Duha svetoga;□
- usavršuje naš vez s Crkvom;□

priopćuje nam «osobitu snagu Duha Svetoga» da, kao pravi svjedoci Kristovi, riječju i djelom, širimo i branimo vjeru», da «hrabro ispovijedamo ime Kristovo» i nikada se ne stidimo njegova križa.

1304. – Kao i krst, kojemu je dovršenje, potvrda se daje samo jednom. Potvrda, naime, utiskuje u dušu «neizbrisivi duhovni bilje», «karakter», koji označuje da je Isus Krist kršćanina obilježio pečatom svoga Duha i zaodjenuo ga snagom odozgo da postane njegovim svjedokom.

1306. - Svaka krštena osoba, koja još nije potvrđena, može i treba primiti sakrament Potvrde. Budući da krštenje, potvrda i euharistija tvore nešto jedinstveno «vjernici su obavezni primiti sakrament potvrde pravodobno». Sakrament krštenja bez potvrde i euharistije je valjan i djelotvoran, ali kršćanska inicijacija ostaje nedovršena.

1309. – Priprava za potvrdu treba ići za tim da kršćane dovede do tjelesnog sjedinjenja s Kristom, do življe prisnosti s Duhom Svetim, s njegovim djelom, darovima i pozivima, kako bi bolje mogli preuzeti apostolske odgovornosti kršćanskog života. Zato će kateheza o potvrdi težiti za tim da u potvrđenika probudi smisao pripadnosti Crkvi Isusa Krista, i to kako sveopćoj Crkvi tako i župnoj zajednici. Na ovoj potonjoj je osobita odgovornost za pripravu potvrđenika.

1310. – Za primanje potvrde potrebno je da krizmanik bude u stanju milosti. Dobro je radi očišćenja u vidu primanja dara Duha Svetoga pristupiti sakramentu pokore. Za poučljivo i raspoloživo primanje snage i milosti Duha Svetoga treba se pripremiti predanom molitvom.

1311. - Kao za krštenje, tako je i za potvrdu prikladno da zbog duhovne pomoći krizmanici potraže kuma ili kumu. Dobro je da kum bude isti kao i kod krštenja da se bolje naglasi jedinstvo dvaju sakramenata.

1313. – U latinskom obredu redoviti djelitelj potvrde je biskup. Premda biskup može iz važnih razloga, nekim svećenicima dati ovlast da dijele potvrdu, dobro je ipak da je, radi značenja samog sakramenta, podjeljuje on sam...

ZAKONIK KANONSKOGA PRAVA O POTVRDI□

Kan. 880. – & 1. Sakrament potvrde podjeljuje se mazanjem krizmom na čelu koje se vrši polaganjem ruku i riječima propisanim u odobrenim bogoslužnim knjigama

& 2. Krizmu koju valja upotrebljavati u sakramentu potvrde mora posvetiti biskup iako sakrament podjeljuje prezbiter.

Kan. 889. - & 2. Da bi netko, izvan smrtne pogibelji, dopušteno primio potvrdu, traži se, ako je sposoban služiti se razumom, da je prikladno poučen, pravo raspoložen i sposoban obnoviti krsna obećanja.

Kan. 890. – Vjernici su obavezni primiti sakrament potvrde pravodobno; neka roditelji i pastiri duša, osobito župnici, vode brigu da se vjernici za njegovo primanje pravo pouče i da mu u prikladno vrijeme pristupe.

Kan. 892. – Neka potvrđenik, ako je to moguće, ima kuma, čija je dužnost brinuti se da se potvrđenik ponaša kao pravi Kristov svjedok i da vjerno vrši obaveze povezane s tim sakramentom.

Kan. 893. – & 1. Da bi netko mogao preuzeti službu kuma potrebno je:

1. da ga odredi sam krizmanik ili njegovi roditelji ili onaj tko ih zamjenjuje ili, ako tih nema, župnik ili krstitelj i da je prikladan te da ima nakanu vršiti tu službu;

2. da je navršio šesnaestu godinu osim ako dijecezanski biskup odredi drugu dob ili ako župnik ili krstitelj smatraju da zbog opravdana razloga treba da se dopusti iznimka.

3. da je katolik, potvrđen i već pričešćen i da provodi život u skladu s vjeromi preuzetom službom;

4. da nije udaren nikakvom zakonom izrečenom ili proglašenom kanonskom kaznom;

5. da nije otac ili majka potvrđenika;

& 2. Krštenoj osobi koja pripada nekatoličkoj crkvenoj zajednici dopušta se da bude samo svjedok potvrde, i to jedino zajedno s katoličkim kumom.